

SZOLNOK-DOBOKA

Megjelen minden csütörtökön.

Szerkesztőség a Posta-utca 32. szám alatt van.

Szerkesztőségi óra minden hétköznapon d. u. 2—3.

Felelős szerkesztő:

Dr. Br. HORVÁTH EMIL.

Hirdetési árak egész oldal 48 K.

Hivatalos hirdetések árszabály szerint.

Előfizetési ár: egész évre 10 K.

Néptanítóknak, lelkészeknek és körjegyzőknek 8 kor.

A társadalom hiénái.

Mikor a delelő nap perzselő melege erősen tűz le a pázsitos mezőre, a sárga rögökre, a kapáló-kaszáló földmivelő ember előtt megemelhetjük a kalapunkat: mikor szélteben-hosszában az országban annyi a dologtalan ember. Igazán glória illik azoknak a kormos embereknek a fejére, kik a műhelyben lobogó tűz mellett emelgetik naphosszat a kalapácsot: emberi akaratukkal a maguk erejével, senkire nem támaszkodva, keresik a kenyeret. Annál visszatartóbb, mikor a nagy dologidőben dologtalan emberek, ép-kézláb egyének szaladoznak házról-házra és kikoldulják filléreinket.

A humanizmus túlhajtása az, ha tagba szakadt, testi hiba nélküli alakon a részvét csak azért könyörül, mert a kolduló dologtalanok édes-mázos szavakkal utaznak zsebeinkre és csak azért adjuk a krajczárokat, hogy a csavargónak alkalmat adjunk korcsmai látogatásra. A félkezű, a lábatlan, a vak-szemű koldustól ne sajnáljuk a filléreket: mert ezt keresztényi és emberi érzésünk is parancsolólag követeli, de társadalmi hiénákat, alkalmi tolvajokat ne adjunk ennek az amúgy is szerfelett igénybevett társadalomnak. Az ilyen részvét fölösleges és helytelen is. Helytelen, mert minden nemzeti gyarapodás: a munkaképességtől függ. Inkább a munka szeretetének általánossága lebegjen szemeink előtt, ne a dologtalanok szaporítása. A mostani szokásokban való megnyugvás, a dologtalanok segítése annyi, mint megtérni a kert virágos területén, a termést agyontipró gyermeket.

Ezt a rideg próza, az észlelt valóság is bizonyítja. Tíz év előtt sem volt annyi dologtalan, mint ma: azért általán az az elvezérli a dologtalanokat is, hogy mentől könnyebben keressék a kenyeret. A kolduláshoz pedig egyéb se kell, mint alázatos viselkedés, meg arczbőr. A kit nem bánt se

lepiszkolás, se kiutasítás, sem az a szégyen, hogy a könyörület filléri milyen keserűek.

Az idők jele arra int, hogy az 1886. évi XXII. t.-cikkkel hozott szegényügyet ne csak papíron, hanem valóban is rendezzék.

Ideje volna, hogy lazánkban is állítsanak fel menedékházakat, munkaközvetítő intézeteket, szegényeknek kórházakat és a fiatal dologkerülőknek mentől öbb javító intézeteket, hol a munkára szoktassák az ifjúságot.

A kicsiny Belgium az európai államok között csavargás és kriminál politikai szabályozása szempontból vezérállam, 1891-ben hozta meg revidiált törvényét (Loi pour la repression du vagabondage et de la mendicité) mely törvény rendelkezéseinek főbb pontjai a következők:

• Az elfogott csavargók és koldusok a békebíró elé állítandók.

• A csavargók és az ezekkel egy kategóriába sorozott kerítők minden esetben elfogandók, a koldusok csak bizonyos minősített esetekben. A koldulás megengedett esetekben türt, részben leette tilos dolog.

• Az igazságügyi minisztérium központi lajstromokat vezet a csavargók és koldusokról.

A törvény a kormány rendelkezései alá bocsájtott egyéneknek 3 főcsoportját különbözteti meg:

1. • a hivatásos vagy veszélyes csavargókat és koldusokat, kiket igen szigorúan bánik el.

2. • a szerencsétlen csavargókat és koldusokat ápolás alá veszi.

3. • a fiatal csavargókat és koldusokat, a kiknek társadalmi kinevelését tekinti feladatának.

E három főosztály részére háromféle külön intézetet szervez a törvény:

1. • a koldus telepéket,

2. • a menedékházakat,

3. • a javító iskolákat.

A koldus telepék megfelelnek a másutt

ugynevezett dologházaknak. Ezek ugyanis szigorú represszív jellegű intézetek. A beutalás tartamát a törvényszék állapítja meg, de az igazságügyi miniszter szabadlábra is helyezhet, ha a kiszabott idő teljes kiköltését feleslegesnek találja. Ez idő szerint Merxplasban a férfiaknak, Brugesben a nők részére van felállítva ilyen koldus telep.

A javító iskolába a 18 évnél fiatalabak kerülnek, a kik ezen iskolákban mesterséget tanulni kötelesek.

E dologban már Magyarországon is kellene valamit tenni, mert a munkakerülők száma valósággal légió.

HIREK.

— Rendkívüli vármegyei közgyűlés. Vármegyénk főispánja a vármegye törvényhatósági bizottságát augusztus hó 3-ának d. e. 10 órájára rendkívüli közgyűlésre hívta össze, melynek tárgysorozatát most küldik szét a tagoknak. Augusztus hó 2-án lesz az állandó választmány ülése.

— A Tordai Dalkör Désen. A „Tordai Dalkör” igazgatóválasztmánya kiküldötte Cs. Mike Mártonnak, városunk szülöttének, előlegesen nyert biztató, tájékoztató után elhatározta, hogy f. hó 16-án Dés városában a magyar műdal néhány újabb remekének bemutatásával és helyi közreműködők segítségével hangversenyt rendez. A dalkört e vállalatra nem a maga fitogtatása, sem más önző érdekek nem serkentették, csupán az, hogy a magyar dal kultiválásában s ennek folytán a magyar hazafiság terjesztésében fáradhatatlan dalosait egy kedves kirándulás örömeivel és emlékeivel megjutalmazza, továbbra is összetartsa s újabb tevékenységre serkentse. A tordai dalegylet mögött 33 éves mult áll, mely idő alatt diadallal, dicsőséggel hordozta meg lobogóját édes magyar hazánk legelőkelőbb városaiban, melynek: Budapest, Kolozsvár, Fiume, Debreczen, Kassa, Nagyvárad stb. Hisszük és reméljük, hogy e vállalatuk itt is megfelel a várható igényeknek.

TÁRCZA.

Salvestra.

— Bocaccio novellája. —

Volt a mi városunkban, miként az idősebb emberek beszélik, egy igen tekintélyes és gazdag kereskedő, akit Leonardo Sighierinek hívtak s akinek volt a feleségétől egy Girolamo nevű fia, ennek a születése után, rendben hagyván minden dolgait, elköltözött az életből.

A gyámok az anyával egyetemben jól és hűségesen intézték a fiu dolgait. Ez a fiu sokkal többet volt együtt a szomszédok gyermekeivel, mint a környékbeli többi gyermekekkel és igen összebarátkozott egy vele egyidős leánnyal, aki egy szabómester gyermeke volt és a hogy meg-nőttek az összeszokásból szerelem lett, még pedig oly nagy és szenvedélyes, hogy Girolamo nem érezte magát jól, csak hogyha látta azt a leányt, s bizonyos, hogy az nem kevésbé szerette őt is. A fiu anyja, hogy ezt észrevette, sokszor korholta ezért és meg is büntette. Azután pedig, mikor Girolamo még sem birt lemondani a leányról, elpanaszolta a dolgot a gyámoknak, s mivel azt hitte, hogy a fiu nagy gazdagsága miatt — ahogy mondani szokták — még a szilva is narancsá válik a kezében, így szólt hozzájuk:

— Ez, a mi fiunk, aki még nincsen tizen-négy esztendő, olyan szerelmes a szomszédságunkban lakó szabó leányába, akit Salvestrának hívnak, hogy ha nem távolítjuk el közeléből, egyszer majd csak, mikor senki sem gondolná, elveszi feleségül, ami miatt nekem sohasem lenne többé jó kedvem, vagy pedig ha megéri, hogy a leány mászhoz megy férjhez, elemészti magát. Hogy tehát ennek elejét

vegyük, azt gondolnám, nektek el kellene őt valahogy küldnetek üzleti dolgaitokban; így aztán, ha távol lévén a leánytól, nem fogja többé láthatni, ki fogja vetni a lelkéből és összeházasítjuk valami előkelő leánnyal.

A gyámok azt mondták, hogy jól beszél és hogy ha lehet, meg is fogják ezt tenni. Elhívták hát a fiut üzletükbe s egyikük nagy szeretettel így szólt hozzá:

— Fiaeskám, te immár főcseperedtél; nagyon helyén való volna, ha most már magad kezdenél a dolgaid után látni. Ezért, hát mi nagyon örül-nénk, ha te kis időre elmennél Párisba, ahol majd meglátod, hogyan forog vagyond nagy része a kereskedelembe, nem is beszélve arról, hogy ott sokkal jobb, uribb nevelésű és derekabb ember lesz belőled, mint a milyenné itt válhatnál, mert majd láthatod azokat az urakat, bárókat és nemes embereket, akik ott annyian vannak, s ha tudod erkölceiket, haza fogsz térhetni.

A fiu nagy figyelemmel hallgatta szavukat, de aztán röviden azt felelte, hogy abból semmi sem lehet, mert ő azt hiszi: épen olyan jól megmaradhat ő Firenzében, mint akárki más. Azok a jó emberek, hogy ezt hallották, még sok szívvesszóval korholgatták, de más választ nem kaphatván tőle, elmondták az egész dolgot anyjának. Ez roppantul megharagudott, nem azon, hogy a gyermek nem akart elmenni Párisba, hanem, hogy olyan nagyon szerelmes és igen durván támadt rá, de aztán nyájas szavakkal lecsendesítette és elkezdte gyengéden biztatni, meg kérni, hogy csak tegye meg azt, amit a gyámjai kívánnak s annyira vitte, hogy végre ráállott, hogy elmegy Párisba s ott is marad egy esztendeig, de nem tovább. S így történt.

Elment hát a fulig szerelmes Girolamo Párisba és folytonos halogatás között — hogy majd a jövő héten, majd a jövő hónapba haza jöhet —

ott is tartották két álló esztendeig. Végre aztán mikor szerelmesebben, mint valaha visszatért, azt találta, hogy az ő Salvestrája akkőzben férjhez ment egy jóra való fiatal emberhez, aki sátorkészítő volt. De látva, hogy nem változtathat a dologon, azon volt, hogy beletörődjék. Kikémlelte, hol lakik az asszony és szerelmes ifjak szokásaként ott fel-alá kezdett járni, mert azt hitte, hogy amaz sem feledkezett meg ő róla. De hát a dolog másként fordult, mert az asszony csak annyira sem emlékezett rá, mintha sohasem látta volna vagy legalább ha talán kissé emlékezett is rá, az ellenkezőjét mutatta; ezt a fiatal ember nagyon kis idő alatt észrevette s igen nagy fájdalomat okozott neki. Mindazonáltal mindent, amit lehetett megpróbált, hogy ismét megszerettesse magát Salvestrával, de látva, hogy minden iparkodása füstbe megy, eltöklelte, hogy beszélni fog vele, ha az élete árán is. S megtudva valamelyik szomszédjától, hogy s mint van rendezve az asszony lakása, egyszer este, Salvestra és férje elmentek mulatni a szomszédaikhoz, belopózkodt a házba s az asszony szobájában, s a sátorvásznak mögött, a melyek ott fel voltak függesztve, elbujt. Ott várt rá addig, míg amazok hazajöttek és lefeküdtek és hallotta, hogy a férj már el is aludt. S ekkor odalépett, ahova látta volt, hogy Salvestra lefeküdt és így szólt:

— Oh, édes lelkem, hát már alszol?

Az asszony, aki még nem aludt, kiáltani akart, de az ifju gyorsan szólt:

— Az Istenért ne kiálts, hisz én vagyok, a te Girolamod!

Az asszony ezt hallva, egész testében remegve, ezt mondta:

— Jaj, szent Isten, Girolamo! Menj haza; elmúlt már azaz idő, amikor gyermekek voltunk és nem volt hiba köztünk az a szerelem. Most már én, a mint látod, férjes asszony vagyok

A dalkör előbb Szamosújvárt hangverseyezt, hol folyó hó 15-én a „Korona”-szálloda földszinti nyári helyiségében kedvezőtlen idő esetén pedig a redout nagy termében tánczccal egybekötött hangversenyt rendez. Innen jönnek a reggeli vonattal 16-án Désre. Nem mulaszthatjuk el olvasóink figyelmét ezen országosan elismert neves daloskör iránt ez uton is felhívni, mely már több országos dalárversenyen részt vett s minden alkalommal díjat nyert, s főleg különös kitüntetés érte az 1901. évben Kassán megtartott országos dalárversenyen, a midőn 32 versenyző dalegylet közül a második díjat, egy művészi kivitelű ezüst babékoszort nyert el. A dési hangversenyen a helyi előkelőbb műkedvelőink is részt vesznek. A zenekedvelők egyesülete valamit dr. Vásárhelyi Béla és dr. Siorbán Vilmos segítik nagyobb sikerre az érdekesnek ígérkező hangversenyt.

— **Kinevezés.** A kolozsvári kir. ítélő tábla elnöke Dr. Péter Imre szamosújvári díjtalan joggyakornokot a dévai kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Az új társadalmi jelszó.** Szívekbe begyökerezett, a legnemesebb erzés melegéből fakadt egy új társadalmi jelszó: a tüdőbetegek megmentése. Jóleső érzéssel irunk arról, mert részben szünetlen való agitációnak nagy sikere, hogy a népmentés érdekében ami catrinakon is egy erőteljes társadalmi mozgalom indult meg. Előkelő urasszonyok járnak városunkban és megyénk több helyén a „József Kir. Herczeg Szanatorium Egyesület” esdőszavával, melyen a társadalom jobbjai kérnek minden jó szívet: lépjenek be négy avagy két koronás tagsági díjjal abba az emberbaráti ligába, amely liga a tüdőbetegek megmentése, a nagy embermentő cél és nemzeti veszedelem elhárítása zászlóját lobogtatja. Néhány adatot közölhetünk is: Baján rövidesen százon felüli tagot toborzott 4 lelkes urnő Hegedűs Aladárné, Koller Imréné, Alföldy Lajosné és Lembeberge Árminné urnők; Sternberg Albertné urnő Hatvanból 40, Jeszenszky Sándorné Brassóban 78, Lakner Emi Ujverbáson 52, Kolte Sándorné Veszprémben 38 tagot gyűjtött. De ki tudná izzig elbeszélni, hiszen ezek és ezek sorakoznak az embermentő ligába. És így is van jól. Így érünk célra. Isten áldása legyen a magyar asszonyok minden lépésén.

— **Épülő állomás.** Szamosújvárról írják: A szamosújvári vasút állomásán a múlt héten fogtak az új felvételi épület újraépítéséhez, mely a régi épület helyén lesz ugyan, de méreteiben azt jóval meghaladja. Az eddigi épület a város felé 6 méterrel, szélességében 3 méterrel nagyobbodik. A legforgalmasabb III. oszt. váróterem 11 méter hosszú helyiségből fog állani. Alapos és szakszerű tervezetek alapján épül a többi hivatalos helyiség és a főnök lakása is. Az építés teljes erővel folyik, kedvező időjárás esetén szeptemberre az egész épület fedél alá kerül, úgy hogy még ez évben bele is költözködnék. Középitkezés szempontjából is előnyös a városnak az állomás felépítése, mely az új épületet a vasúthoz haladó Hétkereszt-utcának éppen a tengelyébe állítja és keretül szolgál azon nagy

forgalom lebonyolításának, a mely Szamosújvárnak magasan kifejtett kereskedelmi jellegét adja.

— **Táncmulatság Bálványosváralján.** Bálványosváralja községében július 23-án, felerészben az ev. ref. egyház, felerészben az állami iskola javára az állami iskola termeiben műkedvelői előadással egybekötve tarandó batyus táncmulatságot rendeznek. Belépti-díj iz előadásra és táncmulatságra: személyjegy 2 korona, családjegy 3 személyig 5 korona. Csak a műkedvelői előadásra: személyjegy 60 fillér. A multság védnökei: özv. Papp Mártonné, özv. Boros Józsefné, Haragay Emánuel, Kalit Ferencz, Lőrincz János. Előadatnak: I. »Katonásan.« Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Andreánszky Jenő. II. »Virágfakadás.« Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Murai Károly. Az előadás kezdete este fél 8 órakor.

— **Alsó-Kodor-utcai közs. elemi iskola új épülete.** A városi iskolaszék előterjesztésére a képviselőtestület egy bizottságot küldött ki avégből, hogy az alsó-kodor-utcai községi elemi leányiskola végleges elhelyezése tekintetében tegyen véleményes jelentést. A bizottság e megbízatásnak a napokban eleget is tett s azon megállapodásra jutott, hogy a jelenleg meglehetősen kényelmetlen és alkalmatlan bérházban elhelyezett iskola végleges elhelyezése céljából Kustár Sándor alsó-kodor-utcai szögletet szereztessek meg s arra egy alkalmas, állandó iskolai épület építtessék.

— **Halálozás.** Léner János tekintélyes dési kereskedőt mély gyász érte, legidősb fiának Léner Andornak elhunytával. A gyászbeszéről a mélyen süjtött család a következő szomorújelentést adta ki:

Alulírottak mély bánattól süjtve, fájdalommal tudatjuk a szeretett fiú testvér, unoka és unokaöcs Léner Andornak élete teljes tavaszán, folyó évi június hó 27-én éjjeli 11 órakor, 23 éves korában, tüdővészben történt elhunytát. „Kit szívünk hön ölel, halál szakítja el: s mi könnyezünk...”

Elvesztett kedvesünk hült tetemei folyó hó 29-én d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint a Késsuth Lajos-utca 19. számú szülei otthonból a rózsahegyi sírkertbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Lelkeért az engesztelő szent miseáldozat a helybeli Szent Ferencz-rendiek templomában folyó hó 30-án d. e. 10 órakor fog az egész urának bemutatni, mely végtisztességek megadására a rokonokat, barátait és részvevő ismerőseinket sajgó szívvel hívjuk meg. Béke lengjen porai fölött! Az örök világosság fényeskedjék neki! Dés, 1905 június 28. Léner János és neje szül. Tegledi Irma, mint szülők. Ifj. Léner János, Léner Zsigmond, Léner Gizella, mint testvérek. Özv. Papp Miklósné szül. Bartha Lotti, mint nagyanyja. Léner József, mint nagybátyja.

— **Királysértés.** Bulbuk Márton szamosújvári lakos, széplaki földbirtokost a lefolyt képviselő választások alkalmával ugyancsak elragadta hazafiúi heve, mert a mint széplaki oláhjai közt gróf Wass

Béla érdekében igyekezett propagandát kifejteni, tüzes szónoklatai közben oly hangon emlékezett meg a királyról, hogy ime most a kolozsvári kir. ügyességgel jött bizonyos nexusba, mely Bulbuk Márton ellen királysértés miatt vádat emelt.

— **Tartalékos tisztek a párbajellenes ligában.** A közös hadügyminiszter az országos párbajellenes szövetség kérelmére tudvalevőleg megengedte a közös hadsereg tartalékos tisztjeinek és tiszthelyetteseinek, hogy a szövetség tagjai lehessenek. A hadügyminiszter példáját legutóbb követte a honvédelmi miniszter is, a kinek erre vonatkozó leirata tegnap érkezett a szövetség elnökéhez. A leirat így hangzik: F. é. márczius hó 24-én hozzám intézett előterjesztésre értesitem a szövetséget, hogy a mai napon a honvédkerületi parancsnokságoknak kiadott rendelettel megengedtem, hogy a m. kir. honvédség nem tényleges állományu tisztjei és hadapródjai (és hason állásuak) a Budapesten székelő országos párbajellenes szövetségbe tagokként belép-hessenek. Nyíri s. k. honvédelmi miniszter.

— **Elfogott tolvaj.** Egy kolozsvári lakatos mestertől segédje 140 korona értékű aranyékszer ellopása után megszökött gazdájától. A tolvaj segéd, akit Fülöp András Albertnek hívnak, elmenekült Kolozsvárról. A rendőrség mindenfelé köröztette az aranyra vágyódó lakatossegédet, de egyelőre nem tudott nyomára akadni. A szamosújvári rendőrséget szintén értesítették a lopásról s a rendőrség tényleg neki látott a nyomozásnak. Végre felfedezték a tolvaj nyomait, melyek a Kékes mellett levő Böd községbe vezettek, ahol tényleg rá is jöttek a tolvajra. Fülöp András Albert menekülni akart, de a rendőrség elfogta s táviratilag értesítette a kolozsvári rendőrséget, hogy a tolvajt elfogták. Kolozsvárról ki is küldtek egy polgári rendőrt, aki haza szállította a tolvajt Kolozsvára.

— **Külföldi felolvasás az örmény muzeumról.** A jövő hónapban a berlini, müncheni és bécsi antropológiai társaságok Szalzburgban kongresszust tartanak, melynek napirendjére ki van tűzve dr. Hermann Antal tudós hazánkfiának felolvasása, a magyarországi örményekről és a szamosújvári örmény muzeumról.

— **Állategészségügyünk Szolnok-Doboka vármegyében.** Takonykór és bőrféreg: dési Szentbenedek, Rühkór; csáki-gorbói Aranymező ló. Paptelke ló; dési Bálványosváralja ló; kékesi Oláhvásárhely ló, Szászujsós. Szépkenyerűszentmárton 2 u. ló; magyarláposi Rohi. Sértésorbáncz: dési Szinye; kékesi Buza; Szamosújvár. Sértésvész: bethleni Szászegő 6 u.; csáki-gorbói Aranymező 6 u.; Bezdéd, Csáki-gorbó, Nagykeresztes 38 u., Salamon 4 u., Zálha 4 u.; dési Alsókörtvélyes, Szentmargita; kékesi Böd; nagylondai Frinkfalva 6 u., Hosszúrév 2 u., Kucsulát, Nagyborzó. Nagybugy, Románfalva, Sásza 2 u.; szamosújvári Hesdát.

— **Ebzárlat a kékesi járásban.** A kékesi járás területén kőbor eb garázdálkodott s ennél fogva a főszolgabíró 40 napi zárlatot rendelt el.

s nem illik más férfira csak gondolom is, mint az uramra. Azért kérlek, az Istenért, eredj már, mert ha a férjem meghallaná, már ezentul nem bírnék vele békességben és nyugalomban élni, holott most szeret és csendesen töltöm vele életemet.

A fiatal ember hallva ezeket a szavakat, erős fájdalmat érzett: eszébe juttatta a nőnek a multat s hogy az ő szerelmét mennyire nem csökkentette a távolság, a tömördek könyörgéssel és igen nagy ígérekkel ostromolta, de mind hiába. Ezért aztán csak a halált kívánva, végül arra kérte, hogy az ő nagy szerelme jutalmául tölje legalább azt el, hogy egy küssé felmelegedjék, mert a hosszú várakozás közben egész jég lett a teste; megígérte neki, hogy sem egy szót nem szól hozzá, hogy mihelyt küssé fölmelegedett, rögtön elmegy.

Salvestra kicsit megsajnálta és megengedte, amit az kívánt. A fiatal ember végig gondolva azt a rég tartó szerelmet, melylyel e nő iránt viseltetett, s hogy most mily kemény szívű iránta, s hogy minden reménye elveszett: elhatározta, hogy nem akar többé élni, s visszafojtva lehelletét, a nélkül, hogy csak egy szót is szólna, ökölbe szorította kezét és ott, Salvestra oldalán, meghalt.

Kis idő múlva a fiatal asszony csodálkozva, hogy a fiu milyen nyugodtan marad és félve, hogy ura fel talál ébredni, rákezdte:

— Hé, Girolamo! Miért nem megy el már?

Nem hallva választ, azt hitte, hogy a fiu elaludt. Kinyújtotta hát kezét, hogy felkeltse; de mikor hozzányúlt érezte, hogy jég hideg, amin nagyon csodálkozott. Erősebben is megérintette, de érezte, hogy amaz mégsem mozdul, többször így megtapogatván, rájött, hogy biz' az meg van halva.

Ezen nagyon elszomorodott és jó ideig nem tudta, mitévő legyen. Végre azt határozta, hogy meg fogja tudni az uratól, mit kéne tenni, de úgy mintha más emberről volna szó. Felébresztette

tehát és azt, ami éppen akkor vele történt meg, úgy beszélt el, mintha más embert ért volna és aztán megkérdezte, hogyha rajta esett volna meg ilyen dolog, mit tanácsolna? A jó ember azt felelte: nekem a véleményem, hogy azt, aki ilyen módon elhalálozott, csendesen vissza kell vinni lakására és ott kell hagyni, nem is nehezelve az asszonyra, aki szerinte nem követett semmi hibát.

Ekkor a fiatal asszony így szólt:

— Hát akkor így kell eljárunk nekünk is. S megfogta kezét, hozzátette a halott ifjuhoz. Amaz megdöbbenve szökött fel és gyertyát gyújtva, a nélkül, hogy feleségével is egyebet is beszélt volna, a holttestet felöltöztette ruháiba és haladék nélkül, segítve az ártatlan asszonytól, vállára kapta, elvitte lakása ajtajáig, letette a földre és ott is hagyta.

Mikor aztán nappalodott s az emberek meglátták az ifjut holtan, saját lakása előtt nagy lármát csaptak, főként az édes anyja, nezegettek vizsgalgatták, de mert nem találtak testen sem sebet, sem ütés nyomát, az orvosok nagybárá azt hitték, hogy fájdalmában halt meg ekképpen.

A holttestet elvitték hát egy templomba és idejött a bánatos anya is nőrokonaival, szomszéd-asszonyaival s ott a tetem fölött szokás szerint keservesen elkezdtek sirni és jajgatni.

Mialatt roppant gyásszal úgy elsírták a halottat, az a jóra való ember, kinek házában meghalt, így szólt Salvestrához:

— Ugyan tégy valami köpenyt a fejedre s menj el abba a templomba, ahova Girolamot elvitték, vegyülj a többi asszonyok közé és hallgasd meg, mit beszélnek a dologról; én ugyanigy fogok tenni a férfiak csoportjában, hogy ekképpen megértsük, nem mondanak-e valamit ellentünk is?

A fiatal asszonynak, akiben későn ébredt föl a szánalom, tetszett ez a terv és mert maga is vágyakozott arra, hogy lássa holtan azt, akit,

míg élt még egy csókkal sem akart megörvendeztetni, odament. Csodálatos, milyen nehéz kifürkészni a szerelem erejét! Azt a szívet, melyet Girolamo vidám sorsa nem birt megnyitni, az ő balsorsa ime megnyitotta, s régi lángját feléleszté, s a mint Salvestra megpillantotta a halott arcát, az hirtelen annyi részvételt töltött el, hogy köpenybe rejtőzve, előfurakodva az asszonyok közt, nem volt addig nyugta, míg oda nem ért a tetemhez. Ott aztán nagyot sikoltva, arczczal a halott ifjura vetette magát, de azt nem áztatta sok könyvvel, mert mielőtt csak hozzá is ért volna a fájdalom valamint kioltotta az ifjunak életét, azonképpen kioltotta az övét is. Az asszonyok, bár rá nem ismertek, vigasztalták, s azt mondták neki: keljen fel, s mikor még sem kelt fel, felakarták őket maguk emelői s ekkor látták, hogy a szegény nem más, mit Salvestra és hogy már meg is van halva. Amin aztán mind az asszonyok, kik ott voltak szánalomtól legyőzve még nagyobb sirásra fakadtak. A templomon kívül is elterjedt az újság a férfiak közt s eljutott az ura fülébe, aki ott állott a többiek sorában és nem hallgatva sem vigasztalásra, sem esztitgatásra, szintén hosszú sirásban tört ki. Aztán soknak, az ott levők közül, elmondva mi történt az éjjel a fiatal ember és az ő felesége közt, mindenekelőtt nyilvánvaló lett mindkettejük halálának az oka, amin aztán mindenki bánkodott. Fogták hát a halott fiatal asszonyt, s felékesítve úgy, amint a halottakat szokás ugyanarra az ágyra fektették, melyen a fiatal ember nyugodott s mikor ott sokáig megsírták volt, mindkettőt ugyanegy sirverembe temették s így őket, kiket életükben a szerelem nem birt összekötni, a halál elválaszthatatlan együttlétre kapcsolta össze.

Irodalom.

Felhívás előfizetésre. Azon nem remélt szíves fogadtatás, melyben a nagyközönség, valamint a fővárosi és vidéki sajtó, ezelőtt két évvel Költemények czimen kiadott kötetemet fogadta, arra ösztönzött, hogy költeményeimből egy második kötetet is rendezek sajtó alá. E második kötetemet Honszerelmem czim alatt bocsájtom ki. Tartalmát teljes mértékben hazafias költemények fogják kitenni, közöttük feles számban foglaltatván azon költeményeim, a melyek a jelenben is folyó nemzeti küzdelmünkkel kapcsolatosak. Nehéz időket élünk s kötetemmel a nemzeti szellem ébrentartására és fejlesztésére óhajtok hatni. Ha e tekintetben czélom a legkisebb mértékben is valósul, magamat megjutalmazva és boldognak fogom érezni. Kötetem izléses kiállításáról, mely teljesen olyan lesz, mint az első kötetemé volt, a Korvin Testvérek kitűnően berendezett budapesti nyomdája kezkesedik. Előfizetési ára fűzve 3 korona, díszkötésben 5 korona. Az aláírási ivateket és előfizetési pénzeket mielőbb, legkésőbb pedig folyó évi október hó elsejéig kérem czimemre beküldeni. Az előfizetők a megrendelt példányokat, mihelyt sajtó alól művem kikerül, legkésőbb október hó elején, bérmentve fogják kézhez kapni. Besztercze, 1905. évi június hó. Hazafias tisztelettel *Balázs József* ev. ref. lelkész.

CSARNOK.

A legszebb.

Irta: MÁRTON GABY.

... A kuzén bemutatta:
— Balázs Antal mérnök!
Iréne felhuzta a szemöldeit, erősen végig fixirozta az előtte meghajolt alakot, majd lebigygyesztette kicsinylőleg ajkait és odasugott a kuzénnak:
— Szép, szép, de még sem olyan, a minőnek én gondoltam.
Aztán kecsesen az ifju vállára tette a kezét s elkezdtek szédületes gyorsasággal galoppozni.
Mikor visszatértek, Irénének még kedvetlenebb volt az arcza:
— Kétszer a lábamra lépett az élnetetlen — mondta mintegy önmagához.
Aztán Jóska-hoz fordult:
— Hozz mást! Ez nem kell.
Jóska kétségbeesve nézett reá:
— Te szerencsétlen! Tóninál különbet nem talállok az egész bálteremben.
— Nem bánom, ha nem is lesz különb, csak másféle legyen.
— Ahá! Most már engedményeket teszen, az előbb a legszebb kellett, az: Balázs Tóni, most már jó lesz akármilyen?
Iréne türelmetlenül dobbantott:
— Jó, jó, csak eredj már!
A kuzén busulólág nézett körül s már épen megindult egy szőke fiatal ember felé, mikor a lány utána kiáltott:
— Jóska!
— Parancsolsz édesem?
— Leltél már?
— Igen, megtaláltam a másik legszebbet — szőkében.
— Hol van? Melyik?
— Az ott. Látod?
— Csak nem az a görbe lábu?
Ugyan menj! Azon a fiun egy szobrász sem találna kifogásolni valót.
— Én találtam. Nem kell!
— Ne szeszélyeskedj!
Iréne elmosolyodott.
— Te fiu, van egy nevetséges ötleted.
— Halljuk!
— Te... Megteszed?
— Meg, meg.
— De te... nagyon bizarr...
— Mint minden, a mi téled származik. Mind egy, csak mondd.
— Keresd ki nekem a legesunyábbat!...
— Tudtam...
— Te tudtad, hogy ezt fogom kérni?

— Tudtam, hogy számárságot mondasz.
— Goromba vagy. ficskám! De nem baj; most megbocsátok, csak eredj...
Jóska az unokaiférek lomhaságával és kedvetlenségével indult el szokatlan kiküldetésében.
S hogy mennyire megszokta már az Irénke parancsainak teljesítését, azt abból is láthatni, mert egy ismerősének a kérdésére:
— Hogy mulatsz?
Csak annyit felelt:
— Hagyj el... Itt vin a mostohabugom.
Véletlenül reá is tekintett a kérdezőre s hirtelen így szól:
— Gyere, bemutatlak neki...
És czipelte a boldog ifjut Irénke felé, ki szemmellátható érdeklődéssel nézte őket.
— Galacz Samu, ügyvéd — mondta Jóska Aztán odasugott a hugának:
— De most már hagj békén, mert bizony isten haza megyek!
Iréne oda sem hallgatott, hanem ismét felhuzta a szemöldökeit s erősen végig mustrálta Galaczt.
— Nem is olyan csunya, volt a véleménye...
... Körülkérte szép lassu vallzer tempóban a termet s mikor visszatértek, Irénke el volt ragadtatva:
— Kitűnően tánczol!
A fiatal ember meghallotta a halkan tett megjegyzést:
— Hagyjuk ezt — szolt a leányt legyezve — a táncz a legnagyobb ostobaság.
— Hogyan? — Csodálkozott Irén.
A fiu szinte oktatólag beszélt hozzá:
— Nézze, ugy-e maga is nevetségesnek tartja a vad, műveletlen népek ama barbár szokását, hogy a tűz körül összefogódzva és nélkül ugrálnak mindaddig, míg csak a saját dudolásuktól és tánczuktól kimerült tüdejük fel nem mondja a szolgálatot.
Iréne elnevette magát:
— Ez persze harmonikus.
— És mi, a művelt Európa, csak abban különbözünk ezektől, hogy — mivel bizonyosan gyöngébb tudónk van — nem mi fujjuk tánczunkhoz a talp alá valót.
— Tehát ez a bálterem tele van bolondokkal?
— Csak felerészben. a mennyiben az egyik rész rendesen csak a másik rész kedvéért tánczol. A leány bosszankodott:
— Ergo maga miattam követett el ily ostobaságot?
Galacz udvariasan hajolt meg:
— Ha így van, akkor az ember néha szívesen ostobaskodik.
Iréne ismét nevetett:
— Azt hiszi, hogy e bókka miadent helyre üt?
— Korántsem. Különbben a bók is ostobaság...
— Valamint az udvarlás is...
— Az is.
— A koresolyázás?
— Az is.
— A mulatás?
— Az is.
— A kártya?
— Az is.
Iréne most már hangosan kacagott:
— S a házasság?
— No pláne... Hanem, mint emlitém, az ember néha szívesen követ el ostobaságot... Szolt Galacz és tekintete édesen kutatótt a leány kacagó arcán.
Két hét múlva összetalálkozott Irénke a kuzénnel.
Jóska nevetve megkérdezte:
— Nos, megeléged-e már, a kit kerestél?
— Kit?
— A legesunyább férfit.
— Én a legszebbet kerestem.
— És megtaláltad?
— Meg.
— Igen? No mond hát, ki a legszebb ember a világon?
A leány csodálkozva nézett rajta végig:
— Érdekes! Hát — Samu...

NYILT-TÉR.

SEGÉDJEGYZŐ. A jegyzői teendőkbén gyakorlati bíró egyén nálam alkalmazást nyerhet. Fizetés évi 400 korona készpénz és az alkalmazhatóság képest kölcsönösen megállapítandó mellékjárandóságok. — Füzeszentpéter, 1905. július 6.
Mikes Bencze, körjegyző.

Dunky fivérek

Kolozsvári cs. és kir. udvari fényképészek
a felső-sétatéren levő műtermőkben
Désen

1905. évi jul. hó 16-án és 17-én

fényképfelvételeket eszközölnek.

Kiadja a szerkesztőség.

HIRDETÉSEK.

Sz. 4710—1905. D. V. T.

Arlejtési hirdetmény.

A tanács közhirrre teszi, hogy a m. kir. állami gimnáziumnál szükségelt javítások teljesítésére folyó 1905. évi július hó 17-én d. e. 9 órakor a városház nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek és költségvetés hivatalos órák alatt gazdasági tanácsosnál megtekinthetők.

Dés város tanácsának, 1905 július 8-án tartott üléséből.

Polgármester beteg:

Ilosvay Jenő,
I. tanácsnok.

Losonczy István,
főjegyző.

Szám 700—905.

Arverési hirdetés.

A dési kir. törvényszék, mint csődbírósnak 3618—905. számú végzése következtében alólirott bir. végrehajtó ezennel közhirrre teszi, miszerint vagyonbukott kereskedő dési Lefkovits Gyula csődtömegéhez tartozó és a csődleltár 1646—1649, 1651—1665, 1667, 1668, 1670—1677, 1679—1683, 1685, 1687, 1689, 1691, 1692, 1694—1696, 1698—1701, 1703, 1704, 1707—1714, 1716—1720, 1722, 1723, 1725—1728, 1730—1732, 1734—1736, 1739—1752, 1754—1757, 1759, 1760, 1762—1766, 1768, 1770, 1774, 1776, 1779—1781, 1783—1785, 1787—1794, 1796, 1798, 1799, 1801—1804, 1807, 1808, 1810, 1812—1815, 1817, 1820, 1823, 1824, 1826—1830, 1834, 1835, 1833—1840, 1842, 1843, 1846—1852, 1854—1856, 1859, 1863, 1864, 1867, 1868, 1870, 1872, 1874—1878. tételei alatt felvett és alólirott bir. végrehajtónál betekinthező kimutatásban részletezett 7857 kor. 87 fillért kitevő künlevő követelések, nyilvános bírói elárverezése elrendeltetett.

Ezen árverésnek a dési kir. járásbíróság 1905 V. 624/1. számú kiküldő végzése folytán Désen, alólirott bir. végrehajtó hivatalos irodájában (Posta-utca) leendő foganatosítására határidőül 1905. évi július hó 15. napjának d. e. 9 órája ezennel kitétik és ahoz veuni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a jelzett követelések az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetében névértéken alul is el fognak adatni.

Dés, 1905 május 23.

Szentpétery,
kir. bir. végrehajtó.

NO ILYEN MÉG NEM VOLT!

Kalotaszegi himzett vásznak 15 kr.
Mosó Lüsterek divatos színekben 16 kr.
Plissé Batistok legujabb desínekben 18 kr.
Kipróbált jó mosó Kartonok 15, 19, 23, 25 kr.
Kiváló finom Szaténok 23, 25, 29 kr.
Valódi francia selyem Batistok 23, 28, 35 kr.
Svájci himzett fehér és ecrü Batistok 25, 30, 35 kr.

Tiszta gyapju ruhaszövetek (120 széles) 53, 64, 76, 85, 92, 1 frt 10 kr., 1 frt 15 kr.
Finom rumburgi és szepességi vásznak (1 vég 23 méter) 4, 4-50, 5, 5-50, 6, 7, 8 frt.
Eredeti czerna Creasz vászon (1 vég 23 méter) 9, 10, 12 frt.
Fegyházakban kötött harisnyák 10, 15, 19, 23, 28 34, 38, 45 kr.
Férfi-íngék finom vászon vagy Schiffonból 95, 1 frt 15 kr., 1 frt 25 kr., 1 frt 35 kr.
Legfinomabb gallérok és Divatos közelők (Manchetta) 12, 15, 20 kr.
Es még itt fel nem sorolható divatcikkékek

nagyon olcsó árak mellett szerezhethők be az UJ ÜZLETBEN
TESZLER ÉS BROD bejegyzett divatárú-kereskedőknél
Désen, Főtér 12. szám alatt.

Iszákosság nincsen többé!

Kivánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a Cozaporból. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szobeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí, mi okozta javulását.

Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják, egy próba adagot és egy köszönő irattal telt könyvet díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezességünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

6-52

INGYEN PRÓBA 378. sz.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 378.)

62, Chancery Lane,
London, Anglia.

Szám 1026—1905. tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A nagyilondai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kiskoru Illés Miklós és kiskoru Illés János végrehajtatóknak, Illés János végrehajtást szenvedő elleni 293 kor. 50 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a nagyilondai kir. járásbíró területe fekvő, Lemény községben fekvő, a leményi 16. sz. tjkvben A. I. 5, 6, 8, 10, 13, 15, 17, 19, 23—27, 29, 30, 33—37, 39, 41—46, 48—50, 52—58. rsz. a. ingatlanokból az Illés Juon $\frac{1}{6}$ rész jutalékára 108 kor. 33 fillér, a 608. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 332 kor., a 2. rsz. ingatlanra 20 kor., a 3. rsz. ingatlanra 35 kor., a 645. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 38 kor., a 647. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 9 kor., a 697. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 7 korona, a 714. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 38 kor., a 648. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 27 kor., a 2. rsz. ingatlanra 14 kor., a 3. rsz. ingatlanra 15 kor., a 4. rsz. ingatlanra 15 kor. és a 658. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 16 kor., a 5. rsz. a. ingatlanra 53 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1905 évi augusztus hó 21-ik napján d. e. 9 óra-ker Lemény községben, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi XL. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-penznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagyilondai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Nagyilonda, 1905. évi március hó 28-án.

Dr. Horváth,
kir. albiró.

Szám: 255—1905. végrehajt.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a magyarlápósi kir. bíróság 1904. évi Fh. 252/2. számú végzése következtében Moldován Gergely javára, Mánz Albert ellen 127 korona 75 fillér s járulékaik erejéig 1904. évi szeptember hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 630 koronára becsült következő ingóságok u. m.: házi bútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a magyarlápósi kir. bíróság 1905. évi V. 245/1. sz. végzése folytán 77 kor. 75 fillér tőkekövetelés és eddig összesen 14 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított, valamint a még

felmerülendő költségek erejéig M.-Láposon végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1905. év július hó 25-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Magyarlápóson, 1905. évi július hó 2-án.

Osztian Vertán,
kir. bírósági végrehajtó.

LENKEI LAJOS

órás és aranyműves DÉSEN, Főtér.

Raktár mindennemű fali, ébresztő, inga és zsebórákban, arany és ezüst ékszerekben.

Legfinomabb berlini szemüvegek nagy választékban kaphatók.

Mindennemű órák és ékszerek javítása műtermemben szakértelemmel, pontosan és jutányos árban eszközöltetnek.

Legmagasabb árban veszek, vagy becsé-
rélek aranyat, ezüstöt, régi ékszereket.

Nagy választék china-ezüst tárgyakban
eredeti gyári ár mellett. 15—26

Minden család pénzt takarít!

Remek 6 szem. kávé készlet minden színben csak 95 kr. f. 1-40 f. 1-90	Fin. ajour 6 szem. kávé készlet min- den színben csak f. 2-20 f. 2-90 f. 3-45	Legdivatosabb férfi ingek, angol Battiszt, puhamellű f. 1.55		Remek 6 szem. Damaszt Garni- tura csak f. 2-10 f. 2-90 f. 3-40 f. 3-90	Szép mintázott vászon törülköző 6 db csak f. 1-25 f. 1-72 f. 1-90 f. 2-10
30 rőfös vég csodavászon csak f. 3-65	30 rőfös vég bőrvászon csak f. 4-15	30 rőfös vég írlandi vászon csak f. 4-95	30 rőfös vég Gyöngy vászon csak f. 5-45	30 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 5-60	30 rőfös vég I-a rumburgi vászon csak f. 6-40
Férfi ing R. chiffonból, redős vagy pikké mellű f. 1-40	Női legújabb ajour vászon ing mesés ára f. 1-65	50 rőfös vég rumburgi vászon csak f. 10-40	30 rőfös vég jó minőségű chiffon csak f. 4-65	30 rőfös vég R. Chiffon csak f. 5-40	30 rőfös vég R. R. Chiffon csak f. 6-85
30 rőfös vég csíkos Kanavász csak f. 3-25	30 rőfös vég csí- kos és kockás I-ma kanavász csak f. 4-55	30 rőfös vég finom kanavász csak f. 5-40	Teljes rumburgi vászon ágyhuzat, 3 vánkós és paplan f. 4-90	30 rőfös vég fe- hér csíkos eszuvat ágyhuzatra csak f. 6-35	30 rőfös vég virá- gos fehér eszuvat ágyhuzatra csak f. 7-40
Remek női ing vászonból, kézi himzéssel csak 85 kr. f. 1-15 f. 1-55	Remek női Chif- fon ing schweizi himzéssel csak f. 1-10 f. 1-42 f. 1-74	Remek női háló Corseta nagy vá- lasztékban csak 98 kr. f. 1-25 f. 1-56	Remek női chiffon nadrág csak 90 kr. f. 1-18 f. 1-45	Remek Chiffon alsó szoknyák himzéssel csak f. 1-35 f. 1-75 f. 2-25	Remek Cloth és posztó alsó szoknyák csak f. 1-65 f. 2-15 f. 3-22
Varrás nélküli vászon lepedő 2 mtr hosszú és 1 1/2 mtr széles csak 92 kr.	Varrás nélküli re- mek vászon lepedő 2 mtr hosszú, 1 1/2 mtr széles csak f. 1-05	Nemzetközi keresk. ügynökség BUDAPEST, Kerepesi-ut 65. szám, I. em.		Remek selyem Cloth paplan minden színben csak f. 3-95	Remek Caschmir paplan minden színből csak f. 3-85

➡ Meg nem felelő visszavétetik. ➡

12—26

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalában
Posta-utca 32. =

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságu Portland-Cementet ajánl olcsó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

18—30

➡ Désen kapható: BRUGOVITZ JÓZSEF fűszerkereskedésében ➡

TERENCZ JÓZSEF KESERŰVÍZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Nyomatott Demeter és Kiss könyvnyomdájában Dén 1905.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.